

for sig ikke optages paa Statens Regning, idet Staten samtidig sikrer sig Debitorer, der skal betale og amortisere Laanet; og hvis man ikke er alt for grebet af Bogstavtro og Bogstavfortolkning, bør man ogsaa se paa det ud fra dette reelle Synspunkt. Det skal jeg nu imidlertid ganske se bort fra og være villig til at medregne de 8 Mill. Kr. som Statslaan for 1926—27. Jeg havde nærmest det Indtryk, at de efter Lovforslaget skulde optages for Aaret 1925—26; jeg har ikke noget imod, at man regner dem med for 1926—27, men saa maa jeg bede om, at man ikke samtidig regner dem med for 1925—26, som en af de øvrige ærede Talere her har gjort.

Altsaa, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard naar til, naar det er rigtigt regnet ud, at der optages et Laan paa 23 Mill. Kr. og tilbagebetales 31,5 Mill. Kr., ogsaa siger det ærede Medlem meget rigtigt, at det gaar langsomt, det er ligesom da Munkene marcherede mod Rom: det er fire Skridt frem og tre tilbage. Ja, det er det, men Munkene kom dog til Rom, selv om det varede længe, og et Statslaan nedbringes dog, selv om det ikke er med saa store Beløb, som vi kunde ønske. Hvis vi tager til Sammenligning det sidste Finansaar, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fuldt og helt har Ansvar for, 1923—24, kan vi se, hvorledes Afbetaling og Laan stillede sig den Gang. Der blev afbetalt 10,5 Mill. Kr. paa Statsgælden, der blev optaget et svensk Laan paa 15 Mill. Kr., og der blev udstedt Obligationer for 10 Mill. Krm. Altsaa, det samlede Laan var ubestrideligt 25 Mill. Kr., Afbetalingen 10,5 Mill. Kr., Mergælden 14,5 Mill. Kr. Det er 2 Skridt frem og 5 tilbage, hvis det ærede Medlem ønsker det udtrykt efter den Formel, han selv benyttede. Hvis det var efter den Formel, de stakkels Munke var vandret mod Rom, havde de aldrig naaet den hellige Stad, saa var de havnet et eller andet Sted oppe imod Nordpolen, hvis de ikke undervejs havde fundet paa at vende sig om og gaa baglæns. Nej, det ærede Medlem kan ganske roligt sammenligne den Afbetaling af Statsgælden, der foregaar efter det Forslag, her foreligger, og den Afbetaling eller rettere sagt den Forøgelse af Statsgælden, som foregik selv i det sidste Aar, det ærede Medlem har

Ansvar for, 1923—24, som Statsregnskabet i Fjor var aflagt for.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen fulgte nøje den Linie, jeg før antydede: at give Venstre hele Æren for det gode økonomiske Resultat, som foreligger. Naa, det er en gammel Vane for det ærede Medlem. Det ærede Medlem har nu i 5 foregaaende Aar været vant til at rose det foreliggende Finansstyre og ogsaa været vant til at hævde, at det gode Resultat er Venstres Skyld, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem i de følgende Aar vil fortsætte med at rose Finansstyret, som forhaabentlig fortjener Ros, og derefter tilføje, at det skyldes alt sammen Ministeriet Neergaard. Det ærede Medlem bevægede sig noget i gammel-testamentlige Udtryk. Han udtrykte, at det var økonomisk set en Edens Have, der var overleveret det nuværende Ministerium, medens det derimod var Sodoma og Gomorra — det skal vist være noget meget slemt —, der var overleveret det Ministerium, der traadte til efter det radikale. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem derved vil udtrykke den kolossale Forskel, der var i Forholdene paa de to Tidspunkter, og jeg tvivler ikke om, at der virkelig var en betydelig Forskel. De økonomiske Forhold laa den Gang betydeligt vanskeligere end i 1924, da Socialdemokratiet overtog Regeringen, men jeg tror ikke, det alene er tilstrækkeligt til at forklare alt, hvad der i de følgende Aar sker i Danmark i økonomisk Henseende.

Jeg vil gerne have Lov til at advare det ærede Medlem Hr. Martin Hansen imod som eneste Universalmiddel til at forklare alt, hvad der sker, at fastholde, at den økonomiske Situation var slettere i 1920—21 end i 1924—25. Det er en uvisnelig Sandhed, men hvor meget den kan forklare, maa man undersøge i hvert enkelt Tilfælde. Naar det ærede Medlem Hr. Martin Hansen mener, at man ogsaa derved kan forklare og forsvare, at det Finanslovsforslag, som blev forelagt for 1924—25, var et — som jeg betegnede det — meget ufuldstændigt Grundlag for Landets Økonomi i dette Aar, tager det ærede Medlem fejl. Der forelaa ingen som helst økonomisk Grund